

PARISIIS, Sumibus IOHANNIS BAPTISTAE COIGNARD, Typographi regni. 1686.

SANCTI
AMBROSII
MEDIOLANENSIS
EPISCOPI
OPERA,

AD MANUSCRIPTOS CODICES VATICANOS,
Gallicanos, Belgicos, &c. nec-non ad editiones veteres emendata,

STUDIO ET LABORE MONACHORUM
Ordinis S. Benedicti, è Congregatione S. Mauri.

TOMVS PRIMVS.

PARISIIS.

Typis & Sumptibus JOHANNIS BAPTISTÆ COIGNARD, Regis Typographi,
ac Bibliopolæ ordinarii, viâ S. Jacobi, sub Bibliis aureis.

MDCLXXXVI.

CUM PRIVILEGIO SACRÆ MAJESTATIS.

ILLUSTRISSIMO ECCLESIAE PRINCIPI D. D.

FRANCISCO DE HARLAY
ARCHIEPISCOPO PARISIENSI,
REGIORUM ORDINUM COMMENDATORI,
DUCI AC PARI FRANCIAE,
SORBONAE ET NAVARRAE PROVISORI, &c.

PERFECTIS quam potuimus
accuratissime, quae in adornanda
hac operum Ambrosianorum editione
exspectare visus es, ILLUSTRIS-
SIME ECCLESIAE PRINCEPS, ea res
ad supremum decus sola restabat, ut
frontem operis splendore clarissimi alicu-
jus nominis illustrarem, qui totum opus luce sua perfunderet,
adscisceremusque patronum qui pro sua humanitate vellet,

S A N C T I
A M B R O S I I
 MEDIOLANENSIS EPISCOPI
HEXAEMERON
 LIBRI SEX.*

* Scripta
 1106. 80.
 189.

L I B E R P R I M U S
 DE OPERE PRIMI DIEI.

SYMO L.

C A P U T I.

*De mundi principio, duratione, & unitate
 Philosophorum errores referuntur, ac
 perfringuntur.*

TANTUMNE opinio-
 nis assumpsisse homines,
 ut aliqui eorum tria
 principia constituerent
 omnium Deum, &
 exemplar, & materiam,
 sicut Plato, discipuli-
 que ejus; & ea incor-
 rupta, & increata, ac
 sine initio esse assevera-
 rent: Deumque non tanquam creatorem ma-
 terie, sed tanquam artificem ad exemplar, hoc
 est, ideam antecedentem, fecisse mundum de ma-
 teria, quam vocant hylem, quæ gignendi causas
 rebus omnibus dedisse asseratur: ipsum quoque

A mundum incorruptum, nec creatum, aut factum
 existimarent: alii quoque, ut Aristoteles cum
 suis* disputandum putavit, duo principia po-
 nerent, materiam & speciem, & tertium cum
 illis, quod operatorium dicitur, cui supere-
 ret competenter efficere, quod adoriendum
 putasset.

2. Quid igitur tam inconueniens, quam ut
 aeternitatem operis cum Dei omnipotentis aeternitate
 conjungerent, vel ipsum opus Deum esse
 dicerent, ut caelum, & terram, & mare diuini
 profecerentur honoribus? Ex quo factum est, ut
 partes mundi Deos esse crederent, quatinus de
 ipso mundo non mediocriter inter eos quæssio sit.

3. Nam Pythagoras unum mundum asse-
 rit: alii innumerabiles dicunt esse mundos, ut
 scripsit Democritus, cui plurimum de Physicis
 vetustas auctoritatis detulit. Ipsamque mun-
 dum semper fuisse & fore Aristoteles usurpauit
 dicere: contra autem Plato non semper fuisse,
 sed semper fore præsumit adstruere: plurimi vero

* Maxime ipsas Colchidas civis & Colchidas asserunt
 putant duo principia posse. Multis aliis, atque admodum, parum

... possunt. Hoc enim illorum verbum patet ex ipso initio
 capite: Tantumne... ut aliqui, &c.